

...

**A Kúria
mint másodfokú bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kpkf.V.39.560/2021/2.

A tanács tagjai: dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet a tanács elnöke

dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró

Ságiné dr. Márkus Anett bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője: felperesi képviselő

(Cím5, eljár: dr. Hidasi Gábor ügyvéd)

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala

(Cím1)

Az alperes képviselője: alperesi képviselő neve

Cím7, eljár: dr. Szalay Tamás ügyvéd)

A per tárgya: építési ügyben kiadott - BP-2603/00103-10/2020. számú - tájékoztató levél
jogszerűségének vizsgálata

A fellebbezést benyújtó fél: a felperes 5. sorszám alatt

A fellebbezéssel támadott határozat: a Fővárosi Törvényszék 2021. február 2. napján hozott
17.K.701.435/2021/4. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.480 (Harmincezer-négyszáznyolcvan) forint másodfokú perköltséget.

A végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás és az ügy előzménye

[1] A felperes - ÉTDR rendszerben 2018. január 2. napján benyújtott és 2018. január 3. napján érkeztetett - kérelme alapján a cím8 ingatlanon meglévő épület részleges bontásával történő átalakítása és bővítése vonatkozásában 2018. január 4. napján építési engedélyezési eljárás indult. Az engedélyezési eljárásban hozott elsőfokú határozat és függő hatályú határozat semmisség okán történő megsemmisítése mellett új eljárás lefolytatását rendelte el az alperes.

[2] Az új eljárás Budapest Főváros Kormányhivatala V. Kerületi Hivatala előtt 2018. október 11. napján indult meg, a 2018. október 18. napján hozott BP-05/107/02007-9/2018. számú függő hatályú határozat értelmében a döntés véglegessé válását követően a felperes jogosult a kérelmében megjelölt építési munkák elvégzésére. A függő hatályú határozat alapján a felperes a kérelemben foglalt tevékenység gyakorlására a függő hatályú határozat véglegessé válásakor jogosult, amelyről külön tájékoztatást kap. Az építési engedélyezési eljárás a felperes kérelme alapján többször szünetelt. Az új eljárásban az alperes a 2020. április 8. napján kelt BP-2603/00103-5/2020. számú határozatában a bontási engedélyt megadta és ütemezett építési engedélyt adott ki a határozatában rögzítettek szerint, amely határozatát feltöltötte az ÉTDR rendszerbe, ezáltal kinyilvánította annak véglegessé válását és kézbesítette azt, az építési dokumentációt pedig záradékolta. Tájékoztatta a felperest, hogy a függő hatályú határozathoz nem kapcsolódnak joghatások, mivel az érdemi döntést 2020. április 9. napja előtt meghozta.

[3] Az alperes a 2020. október 29. napján kelt BP-2603/00103-10/2020. számú levelében tájékoztatta a felperest, hogy a 2020. április 8. napján kelt BP-2603/001035-5/2020. számú bontási és építési engedély határozat a záradékolás ellenére nem végleges, építési tevékenység végzésére nem jogosít. A tájékoztatás kiterjedt arra, hogy az építési ügyben az új eljárás lefolytatásakor hatályos, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 43. § (1) bekezdése alapján 2018. október 18. napján a BP-

05/107/02007-9/2018. számú döntéssel ügyfélértesítést is tartalmazó függő hatályú határozatot hozott, amellyel értesítette az építtetőt, aki egyben az építési tevékenységgel érintett ingatlan tulajdonosa, valamint a szomszédos szám1, szám2, szám3 és szám4 helyrajzi számú ingatlanok tulajdonosait - a közös képviselőn keresztül -, mint a tárgyi ügyben érintett ügyfeleket az eljárás megindulásáról, ezáltal meghatározta az eljárásban az ügyfélkört. A tájékoztató levélben foglaltak alapján az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 53/G. § (2) bekezdése, illetve az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 312/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) 20. § (2) bekezdés a) pontjának ac) alpontja szerint adminisztrációs hiba folytán a cím8 társasház tulajdonosait - Zrt-n, mint közös képviselőn keresztül - nem értesítette, így a társasházi tulajdonosi közösséget alkotó tulajdonosok szabályszerűen nem értesültek az építési engedélyezési eljárás megindulásáról, ügyféli jogait az eljárásban nem gyakorolhatták. Az alperes a tájékoztató levélben az Ákr. 82. § (1) bekezdése alapján rámutatott arra, hogy a döntés véglegessége nem a hatóság általi záradékolástól, hanem a jogszabályi feltételek teljesülése esetén áll be, egyben az Étv. 48. § (1) bekezdés a) pontjára, illetőleg a 48. § (2) bekezdés a) pontjának ac) alpontjára utalással felhívta a felperes figyelmét, hogy a fentiek alapján a 2020. április 8. napján kelt BP-2603/00103-5/2020. számú bontási és építési engedély nem végleges, ezért az alapján az építési tevékenység a közigazgatási hatósági eljárás befejezéséig nem folytatható. Amennyiben azt a felhívás ellenére folytatja, úgy szabálytalannak minősül és építésrendészeti eljárást von maga után. A felperes a tájékoztató levelet 2020. november 2. napján átvette.

[4] Az alperes 2020. november 9. napján hatósági ellenőrzés keretében tartott helyszíni szemlén megállapította, hogy a kivitelezési munkák folynak, ezért a 2020. november 11. napján kelt BP/2603/00103-19/2020. számú végzésével a kiadott bontási és építési engedély alapján megkezdett, folyamatban lévő építőipari kivitelezési munkákat azonnali hatállyal leállította, a munkák folytatását az építési és bontási engedély határozat véglegessé válásáig megtiltotta.

[5] A felperes keresetlevelet nyújtott be az alperes 2020. október 29. napján kelt BP-2603/00103-10/2020. számú tájékoztató levele jogszerűségének vizsgálata iránt. Keresetében kérte a tájékoztató levél megsemmisítését a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 39. § (1) bekezdése és 89. § (1) bekezdésének a) pontja alapján. Kereseti kérelmében hangsúlyozta, hogy az alperes súlyosan sértette az irányadó jogi normákat, a véglegessé vált építési engedéllyel szerzett és gyakorolt jogokat elvonta, a már folyó építkezést lényegében leállította azzal, hogy a kivitelezés idején „vonta vissza” a véglegessé válást. Keresetében részletesen kifejtette azokat az érveket, amelyek alapján álláspontja szerint jogsértő a tájékoztató levél.

[6] Az alperes a védiratában kérte a keresetlevél visszautasítását a Kp. 48. § (1) bekezdésének d) pontja alapján, mivel a tájékoztató levél nem az ügy érdemében hozott határozat, sem az eljárás során hozott végzés, nem tartalmaz semmilyen döntést vagy kötelezést a felperesre, mint építtetőre és másra vonatkozóan sem, nem változtatta meg magát a BP-2603/00103-5/2020. számú határozatot. A tájékoztató levél a korábbi téves tájékoztatást korrigálta, az alperes nézete szerint az abban foglaltak nem minősülnek döntésnek.

Az elsőfokú bíróság végzése

[7] Az elsőfokú bíróság a 17.K.701.435/2021/4. számú végzésében a keresetlevelet a Kp. 48. § (1) bekezdésének b) pontja alapján visszautasította, figyelemmel a Kp. 4. § (1) bekezdésében foglaltakra. Megállapította, hogy a tájékoztató levél nem az ügy érdemében hozott határozat és nem az Ákr. 112. § (2) bekezdése szerinti, önálló jogorvoslattal támadható végzés, így az ellen közigazgatási per nem indítható. Utalt a Fővárosi Törvényszék 2.Kpkf.670.489/2018/3. számú jogerős végzésére, miszerint a Kp. 4. §-ához fűzött indokolás egyértelműen rámutat arra, hogy a közigazgatási tevékenység csak kifejezett jogalkotói döntés alapján válhat a közigazgatási jogvita tárgyává. Hivatkozott a Kúria Kpkf.VI.39.275/2020/2. számú végzésére, amely kimondja, hogy a formailag tájékoztató levelek tartalmilag és megfogalmazásukban is tájékoztatási cselekménynek minősülnek, a címzettet nem kötik, jogi hatás az alkalmazásukhoz nem fűződik, így önállóan közigazgatási per tárgyát nem képezhetik. Az elsőfokú bíróság mindezek alapján megállapította, hogy az alperes tájékoztató levele nem tekinthető a Kp. 4. § (1) bekezdése hatálya alá tartozó közigazgatási tevékenységnek, ezért a bíróságnak nincs hatásköre, ugyanakkor az áttétel szabályai sem alkalmazhatók, ezért a keresetlevelet visszautasította. Rögzítette, hogy amennyiben a hatóság megváltoztatja a BP-2603/00103-5/2020. számú határozatát, azon döntés ellen nyílik meg a felperes jogorvoslati lehetősége.

A fellebbezés és az észrevétel

[8] A felperes fellebbezésében a Kp. 114. § (2) bekezdés b) pontja alapján kérte az elsőfokú bíróság végzésnek a hatályon kívül helyezését, a visszautasítás mellőzését és az elsőfokú bíróság utasítását az eljárás folytatására, továbbá az alperes kötelezését a másodfokú perköltség viselésére, amelyet 54.000 forint + általános forgalmi adó összegben számított fel. Az ügy ténybeli előzményének ismertetése után előadta, hogy iratellenesen rögzítette az elsőfokú végzés, hogy a tájékoztató levél joghatás kiváltására nem alkalmas, nem tartalmaz jogosító, kötelező vagy tiltó rendelkezést, kizárólag tájékoztatást és figyelemfelhívást. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves jogi premisszákból vont le a Kp. 48. § (1) bekezdésére, de különösen annak b) pontjára vonatkozó következtetést, valamint végzése sérti a Kp. 78. § (1) bekezdés okán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdését és 323. § (3) bekezdését. Rámutatott arra, hogy a tájékoztató levél tartalmazza, hogy „[...] építési tevékenység a közigazgatási hatósági eljárás befejezéséig nem folytatható. [...] amennyiben [...] figyelemfelhívás ellenére építési tevékenységet folytat, úgy az [...] szabálytalan, és építésrendészeti eljárást von maga után.”

[9] Hivatkozott az alperes, mint építésfelügyeleti hatóság által 2020. november 9. napján tartott helyszíni építésfelügyeleti ellenőrzésre, annak jegyzőkönyvére, az építésfelügyeleti eljárásban hozott végzésre, amely ellen a Fővárosi Törvényszék előtt 17.K.701.436/2021. számon párhuzamos eljárás folyik. Kifejtette, hogy e párhuzamos eljárás tárgyát képező közigazgatási végzésben az alperes megállapította, hogy a BP-2603/00103-10/2020. számú

tájékoztató levelében foglaltak ellenére a tárgyi ingatlanon építési tevékenységet folytatnak, ezáltal az alperes a tájékoztató levelet megsérthető hatályúnak tekintette. A párhuzamos perbeli végzésből idézve rámutatott arra, hogy 2020. október 5. napján az építési munkák jogszerűen megkezdődtek, amelyet az alperes szerint 2020. november 2. napjáig folytathatta jogszerűen. A felperes szerint ez annak a következménye, hogy a tájékoztató levéllel az alperes a munkálatok folytatását leállította. A Kr. 65. §-a alapján hivatkozott arra, hogy az építőipari kivitelezési tevékenység folytatása csak súlyos szabálytalanság esetén állítható le, amelybe nem tartozik bele az az eset, amikor a véglegessé vált építési engedély közlését és a dokumentáció záradékolását követően a hatóság „visszavonja” a véglegessé válást. Utalt a keresetlevélben előadott érvekre, miszerint az arról szóló tájékoztatás, hogy a hatóság a véglegessé válást visszavonja, értelmezhetetlen, mivel a véglegessé válás az egy tény, amelyet az engedély közlése igazol. Hangsúlyozta, hogy a véglegessé válás nem döntés, hanem egy döntés közigazgatási rögzülésének ténye, ezáltal egy határozat közlését nem lehet visszavonni.

[10] A felperes álláspontja, hogy az építési engedély közlésével jóhiszemű jogszerzővé vált, amely jog megvonása nyilvánvalóan megfelel a Kp. 4. § (1) bekezdésében foglalt törvényi feltételeknek. Rámutatott arra, hogy a tájékoztató levél jogszerűen határozati formában lett volna meghozható, mivel valós tartalmát tekintve bíróság előtt megtámadható építésfelügyeleti határozat, az építkezés leállításáról szóló érdemi döntés, amelynek csupán indoka a függő hatályú határozat kézbesítésének állítólagos hiányáról szóló „tájékoztatás”. Az elsőfokú bíróság végzésének az Ákr. 112. § (1) és (2) bekezdésére alapított hivatkozása kapcsán a (2) bekezdéssel összefüggésben rögzítetteket a felperes tévedésnek tartotta. Álláspontja szerint a tájékoztatást az elsőfokú bíróság azért minősítette végzésnek, mert az a bíróság meglátása szerint nem az ügy érdemében született. Ugyanakkor az építkezés folytatásának megtiltása építésfelügyeleti döntés lehet, amely érdemi, így jogsértő az Ákr. 112. § (2) bekezdésére vonatkozó hivatkozás.

[11] Az alperes az észrevételében kérte az elsőfokú bíróság végzésének a helybenhagyását és a felperes kötelezését a másodfokú perköltség viselésére. Az elsőfokú bíróság végzését érdemben helyesnek tartotta, hangsúlyozta, hogy a tájékoztató levél nem minősül a Kp. 4. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási tevékenységnek, mivel nem irányult a felperes jogi helyzetének a megváltoztatására, illetőleg nem is eredményezte azt. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság - a felperes állításával ellentétben - érdemben vizsgálta a tájékoztató levél tartalmát, s ennek során jutott arra a következtetésre, hogy az ellen közigazgatási per nem indítható.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] A fellebbezés - az alábbiak szerint - nem alapos.

[13] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és az észrevétel keretei között bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság érdemben helytálló döntést hozott, a rendelkezésre álló adatokból okszerű következtetést vont le arra nézve, hogy az

alperes tájékoztató levele közigazgatási perben nem támadható, amelynek jogkövetkezményeként jogszerűen utasította vissza a keresetlevelet. A fellebbezésben foglaltakra utalással a Kúria a következőket emeli ki.

[14] A Kp. 48. § (1) bekezdés d) pontja alapján a keresetlevél akkor utasítható vissza, ha a felperes olyan közigazgatási tevékenység jogszerűségét vitatja, amelynek vizsgálatát törvény kizárja. A Kúria rámutat arra, hogy közigazgatási perben vitatható közigazgatási tevékenység nem csupán alakszerű határozat vagy végzés lehet, hanem az alakszerű formát nélkülöző közigazgatási aktus is, akár abban az esetben is, ha azt a közigazgatási szerv tájékoztató levélnek tekinti. Azt, hogy a tájékoztató levél megfelel-e a közigazgatási perben vitatható közigazgatási tevékenység kritériumainak, az adott tényállás releváns elemei alapján kell értékelni. Erre figyelemmel a Kúria hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróság által hivatkozott Kpkf.VI.39.275/2020/2. számú végzésben a tájékoztató levélre tett megállapítás az adott ügy tényállása mellett irányadó.

[15] A Kúria kiemeli, hogy a Kp. 4. § (6) bekezdése értelmében a közigazgatási tevékenység felek általi megjelölése a bíróságot nem köti. A bíróság hivatalból annak tartalma szerint veszi figyelembe a közigazgatási tevékenységet, és a megfelelő eljárásban bírálja el. Ugyanakkor az elsőfokú bíróságnak a tájékoztató levél minősítését elsődlegesen arra tekintettel kellett elvégeznie, hogy az megfelel-e a Kp. 4. § (1) és (3) bekezdésében meghatározott, a közigazgatási perben vitatható közigazgatási tevékenység fogalmi elemeinek, azaz magában foglalja-e a közigazgatási szerv közigazgatási jog által szabályozott és az azzal érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányuló cselekményét. A Kp. 4. § (1) bekezdésében foglalt kritériumok vizsgálatát az elsőfokú bíróság a tájékoztató levél tartalmára és az Ákr. szerinti, jogorvoslattal támadható döntések körére figyelemmel végezte el.

[16] Az iratellenességre, valamint a Kp. 48. § (1) bekezdésének, a Pp. 279. § (1) bekezdésének és 323. § (3) bekezdésének megsértésére alapított felperesi érvelés kapcsán a Kúria úgy értékelte, hogy az elsőfokú bíróság végzésének azon megállapítását, miszerint a tájékoztató levél nem minősül az érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányuló vagy azt eredményező cselekménynek, az joghatás kiváltására nem alkalmas, nem teszi iratellenessé az a körülmény, hogy a tájékoztató levélben foglaltak szerint az építési tevékenység a közigazgatási hatósági eljárás befejezéséig nem folytatható. A Kúria hangsúlyozza, hogy az építési tevékenység folytathatósága nem a tájékoztató levélből, hanem az engedélyből fakad, a bontási és építési engedélyt megadó határozat véglegességéhez kötődik, ezáltal az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a tájékoztató levél joghatás kiváltására nem alkalmas.

[17] A felperes a fellebbezésében tévesen mutatott rá, hogy a tájékoztatás tényleges, érdemi tartalma az építkezés folytatásának a megtiltása. A Kúria a véglegessé válás (jogerő) intézményének lényegére figyelemmel úgy értékelte, hogy ez a téves felperesi értelmezés, továbbá a véglegessé válás és annak visszavonása körében előadott okfejtés sem támasztja alá az elsőfokú végzés jogszabálysértő voltát. A jogerő intézményének lényegét a Kúria már több határozatában is értelmezte (pl. Kfv.IV.37.288/2020/7. és Kfv.IV.35.136/2020/7. számú határozat), ennek során rámutatott arra, hogy „[...] a jogerő intézmény a jogállamiság része, abban a jogorvoslathoz való jog és a jogbiztonság követelménye nyert egyensúlyt. A jogbiztonság megköveteli, hogy a jogerős határozat (határozatrész) az eldöntött kérdés

személyi és tárgyi keretei között irányadóvá válják az eljárásban résztvevőkre és a később eljáró bíróságra egyaránt, illetőleg más hatóságra is, egyszersmind ez szolgálja a jogrendszer egészének biztonságát is. A jogbiztonsághoz kiemelkedő alkotmányossági érdek fűződik, azt csak szigorúan körülhatárolt esetekben, a közigazgatási eljárásjog mindenkor, törvényben meghatározott szabályai szerint lehet áttörni. Amennyiben a jogerő beálltához előírt feltételek teljesültek, akkor annak hatálya a határozat tartalmi helyességétől függetlenül beáll. [30/2014. (IX. 30.) AB határozattal is megerősített 9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59, 66.]”. Az alperes az Ákr. 82. § (1) bekezdése alapján helytállóan mutatott rá - miként azt a fentiek is alátámasztják -, hogy a jogerő, illetve jelen esetben a véglegesség hatálya nem az arról szóló tájékoztatással, hanem a beálltához előírt jogszabályi feltételek teljesülésével következik be. A tájékoztató levél tehát tartalmilag - felperes hivatkozása ellenére - nem az építkezés megtiltása és nem is a véglegessé válás visszavonása, hanem annak kinyilvánítása, hogy az engedélyező határozat véglegessé válásához előírt feltételek nem teljesültek. A véglegessé váláshoz szükséges jogszabályi feltételek hiányában pedig az engedélyező határozat nem végleges. Ez a tartalmú tájékoztatás nem igényel határozati formát, ennél fogva az elsőfokú bíróság végzését nem teszi jogsértővé, hogy az indokolásában az Ákr. 112. § (1) bekezdésére és 114. § (1) bekezdésére hivatkozva arra a következtetésre jutott, hogy az alperes tájékoztató levele nem képezi közigazgatási per tárgyát.

[18] Iratellenes az a felperesi érvelés, hogy az elsőfokú bíróság a tájékoztató levelet végzésnek minősítette, mert azt nem az ügy érdemében hozott döntésként értékelte. Alaptalanul utalt ezáltal a felperes arra is, hogy az elsőfokú bíróság végzésében az Ákr. 112. § (2) bekezdésére alapított hivatkozás jogsértő. Tény, hogy az elsőfokú bíróság a végzésében számba vette, hogy az Ákr. rendelkezései alapján melyek a jogorvoslattal támadható közigazgatási döntések, s mely közigazgatási döntés ellen indítható közigazgatási per, ennek során rögzítette, hogy az engedélyező határozat megváltoztatása esetén azon döntés ellen nyílik meg a jogorvoslati lehetőség a felperes részére, ezáltal kifejezte, hogy az építési engedélyezési eljárásban az engedélyező határozatot tekinti érdemi döntésnek. Ezen túlmenően a tájékoztató levél alakiságával kapcsolatban annyit rögzített, hogy az nem érdemi határozat vagy önálló jogorvoslattal támadható végzés, azt azonban nem mondta ki, hogy tartalmát tekintve végzés lenne. Ennek megállapítására nem is volt szükség, mivel pergátló akadály észlelése esetén a bíróságnak azt már nem kell vizsgálnia, hogy az adott közigazgatási aktust tartalmára figyelemmel milyen formában kellett volna meghozni.

[19] Az építésfelügyeleti ellenőrzés eredményeként hozott közigazgatási végzést a felperes önálló keresettel támadta, a párhuzamos perben vitatott közigazgatási végzés, valamint az építésfelügyeleti ellenőrzés és eljárás kapcsán előadottak jelen perben nem vizsgálhatóak. A Kúria megjegyzi, hogy a párhuzamos perben hozott Kpkf.VI.39.578/2021/2. számú végzésről hivatalos tudomása van. Annak tényállásától jelentős eltérés, hogy a jelen fellebbezési eljárás alapját képező elsőfokú végzésben a bíróság rámutatott arra, hogy a közigazgatási eljárásban mely döntést - és nem a per tárgyát képező tájékoztató levelet - tekinti érdemi határozatnak.

[20] A Kúria úgy értékelte, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogának a sérelmére is, mivel a következetes bírói gyakorlat szerint jóhiszemű jogszerzésről és annak gyakorlásáról csak a jogerő/véglegesség beállásától beszélhetünk. A jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogok védelme a jogszerzőt csak jogerős/végleges határozat birtokában illeti meg, a tájékoztató levél pedig éppen arról szól, hogy a véglegességhez szükséges jogszabályi feltételek nem következtek be.

[21] A fentiekre figyelemmel a Kúria az elsőfokú bíróság végzését - annak helyes indokai alapján - a Kp. 114. § (5) bekezdésére hivatkozással helybenhagyta.

Záró rész

[22] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] A fellebbezési eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt rendelkezés alapján illetékmentes.

[24] Az alperes a fellebbezésre észrevételt tett, a becsatolt költségjegyzéken másodfokú perköltséget 30.480.- forint összegben számította fel, amelynek megfizetésére a Kúria - a Kp. 35. § (1) bekezdésére figyelemmel a Pp. 81. §-ában, 82. §-ában és 83. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezések alapján - a felperest kötelezte.

[25] A Kúria végzése ellen a fellebbezést a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja kizárja.

Budapest, 2021. április 7.

dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k. a tanács elnöke,

dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k. előadó bíró,
bíró

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő